

¡Sant Pau conserveu la nostra fe!

Quan l'enfredorit gener està a punt d'acomiar-se, per donar pas al curt febrer, ens arriba la festa de la conversió de Sant Pau. Vint-i-cinc de gener. Diada de goig per tots els vertaders tarragonins.

Aquell Saule, perseguidor furios dels cristians, el prestigiós sabi d'Israel, l'enamorat de la llei mosaica i de les velles tradicions paternes, per un vertader miracle des la gràcia, fou convertit, camí de Damasc, en un vas d'elecció, en un fervent enamorat del Crist, en l'Apòstol aplegat de totes les gents.

Ell escamparà pel món el bon olor del Crist. Tarraco la imperial, la ciutat sumptuosa, que tenia, sempre, sos ulls de marbre fits en la mar blavosa, la obrirà ses portes. I serà plantat ací l'arbre de la fe. Sant Pau ensenyarà als tarragonins a aixecar l'esguard al Cel, a enlairar-se per damunt de les mesquineses de la terra, a creure en un sol Déu, Pare amorosíssim de tots els homes i en Jesucrist, Fill de Déu, Redemptor del llinatge humà.

Per això avui la Tarragona cristiana, reconeguda i agràida, flecta els seus genolls davant la imatge de Sant Pau. Per això obrirà, avui, ses portes aquella petita capella que fa olor de vellúria i que viu presonera, però voltada d'amor, dins el nostre Seminari Pontifici. Un ofici solemne hi serà celebrat; l'incens besarà novament ses parets macisses i els seminaristes, els futurs ministres de Déu, deixaran sentir ses veus refiladlisses. Tot en honor de Sant Pau, l'Apòstol del Crist, el sembrador de la llevoreta de la fe en els cors tarragonins.

En aquesta diada cada ànima farà pujar també, cel amunt, una flairosa columna d'incens: una pregària ben fervorosa. Hom demanarà al gran atleta del Crist que intercedeixi a fi de que no mori mai la fe per ell ensenyada. Que les tempestes i ventades, per esporadidors i furioses que siguin no logrin arrencar mai l'arbre que ell plantà. Que la fe dels tarragonins sia sempre forta, generosa i ardida. Tot pregant vindrà a la memòria l'exemple heròic de Tecla la gentil donzella protomàrtir. I com ella en tots els cors només hi haurà un col anhel i en tots els llavis un sol crit: Primer morir abans que abandonar les creences dels nostres avis. En tots els pits s'aviarà esdevenint més roenta la flama de l'amor enver la nostra santa fe. Tothom voldrà viure una vida vertaderament cristiana i passar per la terra amb l'ànima aserenada, lliure de neguits pertorbadors, amb el cor amarat de pau i amb un dolç somris d'amor en els llavis. I a l'ésser blasmat saber beneir, a l'ésser perseguits saber-ho suportar i a l'ésser maleïts saber pregar.

Cada tarragoní autèntic voldrà per epíleg i bell resum de la seva vida aquelles paraules de Sant Pau: "He lluitat el bon combat, he acomplert la meua carrera, he conservat la fe".

TEOFIL.

Puntos esenciales de la doctrina social católica

1. *La intervenció del Estado:* El orden establecido por Dios prohíbe que ni el individuo ni la familia sean absorbidos por el Estado. Es justo que ambos tengan facultad de obrar con libertad, mientras no sea contra el bien general ni contra persona alguna. A los gobiernos toca, por su parte, el cuidar de la vida pública y de sus partes.

De la vida pública: porque la naturaleza le ha confiado su conservación al poder soberano de tal manera que la salud pública; porque de derecho natural, el gobierno debe mirar, no por el interés de los que tienen el poder en las manos; sino de los que le están sometidos. Tal es la enseñanza de la filosofía y de la ley cristiana. Por otra parte, toda autoridad viene de Dios y en una participación de su autoridad suprema. Por consiguiente, aquellos que son sus depositarios deben ejercerla a ejemplo de Dios, cuya paternal solicitud no se extiende menos a cada una de las criaturas en particular, que a todo el conjunto. Si, pues, los intereses generales se hallan lesionados o simplemente amenazados y es imposible remediarlo y evitarlo de otra manera, es preciso recurrir a la autoridad pública. Con todo, en la protección de

los derechos privados, el Estado debe preocuparse de una manera especial de los débiles y de los necesitados; debe rodear de una particular solicitud a los trabajadores asalariados.

2. *La acción social cristiana:* El clero y los miembros de todas clases deben contribuir a la regeneración del pueblo cristiano. Pero especialmente aquel debe cooperar a ello de una manera más intensa, ya que la generosidad y bondad divina los ha hecho especialmente aptos. Todos aquellos, ante todo, a quienes los conocimientos confieren cierta superioridad, no han de rehusar el ayudar a los obreros con sus consejos, con su autoridad, con su palabra y de una manera especial, con el apoyo que den a las obras creadas con ese fin por la Providencia. Igualmente los privilegiados de la fortuna cuiden de regular sus relaciones con los obreros, no siguiendo los datos del derecho estricto, sino más bien los principios de la equidad. Más bien la Iglesia los induce con todas sus fuerzas a realizar esas relaciones con la mayor indulgencia, con la mayor amplitud de espíritu y de generosidad, a hacer sobre sus propios derechos todas las concesiones posibles.

Manca de caràcter

Suara, amb motiu de la última intentona revolucionària, el conegut polemista senyor Ramon Rucabado, de les planes de "Catalunya Social" estant, feia ressaltar, en un dels seus més vibrants articles, un aspecte del modo d'ésser de la nostra societat, realment lamentable i vergonyós.

Es referia el senyor Rucabado, a la indiferència i a la poca importància que es donava generalment a un fet registrat a Barcelona, el fet d'haver obligat, un escamot de revolucionaris, a besar als transeunts una bandera roja o negra i especialment a la passivitat amb què els alludits transeunts s'havien avingut a la pretenció dels revolucionaris.

Realment el cas aludit, és un símbol representatiu de la nostra societat. Arreu es troben ciutadans disposats, amb la major indiferència, a tota mena de claudicacions per tal d'evitar-se un pròxim mal físic o econòmic.

Per tal de defensar la integritat de la butxaca o de la pell, són, amb la major naturalitat, trepitjats els més sants ideals.

No vulguis compromisos, no et distingeixis, s'ha de seguir la corrent fuig de confictes, aparenta el que no creus i tantes altres frases vergonyoses, són avui d'ús corrent a la nostra societat.

I és que realment ens trobem en una greu crisi de caràcters, en una evident manca de conviccions, en una crisi d'homes.

El formidable polemista senyor Rucabado fa, davant aquest espectacle, una comparació d'actuacions, la sola lectura de la qual, produeix una sensació de llàstima per la nostra societat que evidentment fa escruixir.

Recorda l'escriptor aludit als primers cristians que donaven la vida en mig de tots els torments abans de efectuar un acte extern tan poc important, tant indiferent, segons el títol·lari la nostra societat, com és el de tirar al foc un gra d'encens en honor d'una falsa Divinitat.

Cal confessar que els primers cristians i la nostra societat que es presta a besar la bandera símbol de tots els odis contra Déu i la seva obra, la diferència és incommensurable.

On són els homes de caràcter? Què s'ha fet dels que no sacrificaven tot a llurs ideals?

PARTICULES

Colofons al temps nadalenc. -- I

Si no em restés ja ni una molla, ni una partícula mesquina, de virtut; la traça divina del vostre amor matern, o Verge sense cambra!, inspiraria encara als meus llavis pàl·lids, sense mots, un clam esperançat: "Vós qui sabeu mudar els estables en bressols de Jesús..."

MIQUEL MELENDRES, pvre.

Del enemigo el consejo...
Y si el sectarismo cuando quiere imponerse, pone sus ojos y su mano en la prensa católica para amordazarla, ¿a qué speran los católicos poner en ella los suyos para sostenerla?

Tarragona Mariana

XV

LA MARE DE DEU DE MONTORNÉS

La Mare de Déu de Montornès és la Regina de tota la banda oriental de la nostra formosa plana tarragonina. De qualsevol indret del riu Gaia enllà, que esguarden les sinuositats d'aquesta planúria rogenca, per damunt de les clapes intensament verdes que forma l'estèss garroferal, i per damunt dels poblats i masiam alegrets amb tota llei de piuladiga i amb el retruny somort de les onades, veureu emergir, francament obert a tots els vents, el santuari de la Verge de Montornès, l'estrella guiadora dels vianants per mar i terra, la casa pairal de tots els poblats de la rodalia.

El santuari de la Mare de Déu de Montornès està enclavat en el terme municipal de la Pobla, que prengué nom de l'antic castell de Montornès, situat en el mateix tossal on la Verge Maria establí el seu tron misericordiós. Aquest santuari marí esdevé situat a la banda ponentina de la població, on s'hi arriba després de guanyar amb uns quinze minuts una pujada pedregosa. Des de la cima del tossal hom pot espleiar l'esperit a tota grandesa. Al seu redós la plana fiterosa amb munio de pobles, de torres i castells. Allà d'allà l'esplanada dels vinyars. Mirant amunt, la restallera de Montmell i Montagut. De cara al dia, l'amplada de les aigües blaves del nostre mar llatí. A la sombra de Montornès hi fa de bon estar!

Montornès, és un nom que tingué vida i importància ja en els inicis del nostre desvetllament patri. Quantes vegades la host del comte de Barcelona havia emprés la reconquesta pels límits de la Catalunya nova, que era de la ratlla del Llobregat ençà, el signe venturós de la nostra reconquesta havia onejat en el cim de "Puigperdiguers", i des de aquesta punta, i des de "Palfuriana" (Altafulla), contemplava amb indignació i amb avidesa la grandesa arruinada de la metròpoli vetusta. El terme de "Puigperdiguers" fou donat en feu, en l'any 1066, a Ramon Tresunyer, amb l'obligació de bastir un castell, i atendre a un tal Bremon junt amb Berenguer Esplugues que comptava amb muller i fills. Era llavors comte de Barcelona En Ramon Berenguer I, aquell qui dos anys més aviat feu públic el nostre primer còdi consuetudinari, apellat "Usatge de Barcelona". En l'any 1099 "Puigperdiguers" tingué un nou senyor, puix que Tresunyer cedi els drets a Berenguer de Rajadell i a la seva directa descendència, llavors sona ja el nom de Montornès, (Montetornesio), que fou cedit en part a Santes Creus en 1175, adquirint el monastir la total jurisdicció, amb la compra dels drets que feu a Ramon de la Torre.

Exercint l'abat de Santes Creus el senyoriu per tots els termes de Montornès, pensà llavors amb la repoblació i el cultiu de la terra, per çò a tots aquells que per diverses cauces s'havien aixoplujat baix la sombra protectora del castell de Montornès, els hi fou donada un xic més enllà, cap a la part oriental, terra de conreu, i una esplanada per mor de poguer edificar la població. L'escriptura de població hom la suposa fetxada entre els anys de 1255 a 1259.

Primitivament, Pobla, Torredembarra i Clarà havien pertanescut a

la jurisdicció eclesiàstica de Tamarit, però a mesura que foren habitant-se i engrandint-se aquestes poblacions, quedaren lliures d'aquest lligam. Torredembarra, que en el temps fou senyoriu de la família Icart i després de la casa de Queral, fou iniciada amb la torre que l'esmentat Ramon de la Torre bastí en el terreny cedit per Ponç de Rajadell, un dels successors de Berenguer de Rajadell, senyors de Montornès. Clarà ja havia sigut cedit pel comte de Barcelona, en 1056, a Guitard i a Alomar.

Com fos que els veïns de la Pobla fessin queixes a l'arquebisbe de Tarragona Bernat d'Olivella, per la llarga distància que havien de salvar per a complir amb els deures religiosos, aquest els concedí llicència per a aixecar una església sufragània en el castell de Montornès, amb la condició, però, de pagar anyalment una dotzena de quarteres de blat al rector de Tamarit. Aquest contracte s'estipulà en l'any 1275.

De la primitiva església del castell de Montornès en queden adhuc vestigis incontrovertibles. Un troç de paret que mira a la banda de dalt sembla dir-nos encara: aquesta església fou romànica. I sens dubte havia d'ésser romànica, puix aquest era el gust que dominava únicament en totes les construccions d'aquell temps, i més en obres que no havien de tenir una importància extraordinària. L'església fou servida pel rector de Torredembarra, que ho efectuava amb l'ajuda d'un cooperador nutual, fins a principis del segle XV, que quedà anexa a un benefici que s'havia instituit a la Pobla. Menaixecaren una esglésiola, la qual fou confirmada per una butlla del pape avagonés Benet XIII, i en 1571 quedà constituïda en parròquia per decret del cardenal Cervantes, efectuant-se pomposament el trasllat del Santíssim des de l'església del castell, el dia de la Mare de Déu de setembre. Finalment, en l'any 1580 fou acabada l'actual església parroquial, de bones línies arquitectòniques.

L'església del castell en tenia el tron la Verge Maria, perdé en tot això bastanta celebritat. En els primers anys no tingué altre apel·latiu que el de l'església vella. La rodalia erribà a oblidar-la. Però la Verge no deixà el setial acimbellat, i des de allí emprengué amb nova embranzida a fer devallar del cel una munio de gràcies, mentres l'ermità amb hàbit telar tustava per totes les portes de l'encontrada arreplegant almoines per la Mare de Déu de Montornès. I en els últims del segle XVIII, en 1783, havent arribat l'ermitatge a un estat deteriorat fou completament transformat, bastint-se una nova fàbrica d'estil neo-clàssic, de planta rectangular i amb un absis poligonal, on fou posat un artístic cambril en el qual té el seu tron la Mare de Déu, montat en una formosa peanya i cobricelat amb un esplèndid dossier entreobert per dues figures angèliques, que donen a tot el conjunt una impressió agradable.

La imatge de la Verge de Montornès, de bona factura, és tallada a la pedra alabastrina, originària de les canteres de Sarreal, i segurament esculpida allí mateix, puix que bon taller hi tenien els de

la familia Espinalt, que deixaren obres ben acabades a Tarragona, Montblanch, Passanant i altres llocs. En la talla de la Verge, sembla talment com si haguessin pres model una dona del país, perquè tots els seus traços i accions són ben nostres. Sembla construïda de no molt antic, tot lo més ens atrevirem a dir que no ultrapassa el segle XVII, i sens dubte que fou construïda per reemplaçar a alguna altra imatge de factura més antiga Està en posició dreta, amb una alçaria d'un xic més de mig metre. En la mà esquerra ostenta assegut i completament nú el divinal Infant, qui pessiga dolçament la galta de la seva Mare Verge. Aquesta imatge fou completament restaurada, i en quin motiu es celebraren festes solemníssimes, en 1926. El conegut artista En Joaquim Renart la retocà de dalt a baix, i sense que hi variés el fons, perfeccionà la forma, despullant-la de tota l'indumentària mutilada que portava, i habillant-la amb un mantell obert de bat a bat, com qui prengués l'acció de donar un crit a tota sa fillada i després de recolzar-la en el seu cor, protegir-la amb el mantell de la seva influència maternal.

La Mare de Déu de Montornès és la mestressa de tots els pobles de la rodalia, i a la Verge de Montornès han convergit sempre les mirades de tota aquella planúria pagesa, mentre la seva fillada, encoratjada, ensorra l'exdada de les glevs d'aquella terra pedregosa. I quan la malvatat ha planat i ha enfosquit barroerament l'espai esclarissat de tota la contrada, ha calgut solament una simple mirada de la Verge, perquè retornés l'alegria i el bon temps. Cal només enumerar les fortes secades de l'any 1783 i 1812, en que una sola benedicció de la Verge savà als seus devots d'una misèria espantosa. I en últim terme la pigota esgarriosa de l'any 1871, que quedà completament esvaïda pel ressò ininterromput de la pregària i pel crit unificat de tot un poble que amb les llàgrimes als ulls i amb l'esperança al cor, demanava protecció a la Mare de Déu de Montornès.

Tomàs Capdevila i Miquel.

¡Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

MUCHOS...
usan diversos medicamentos contra la debilidad pero...

TODOS...
los que han comprobado los efectos de este reconstruyente,

ASEGURAN...
que no hay regenerador más rápido, seguro y eficaz que los

HIPOFOSFITOS SALUD
Aprobados por la Academia de Medicina

Su acción es energética contra
ANEMIA
DEBILIDAD
NEURASTENIA

No se vende o granel.

La vetllada dels alumnes de les Escoles d'Acció Popular Catòlica

El teatre de l'entitat s'omplí de gom a gom la tarda del pasat diumenge. Es celebrava la vetllada amb motiu del repartiment de premis als alumnes d'aquelles escoles i els actuals alumnes, els antics, llurs famílies i molts socis i simpatitzants s'hi aplegaren per aplaudir els alumnes premiats i fruir de pasada les belleses d'una vetllada selecta, com solen ésser les d'aquella casa.

Discurssets, poesies, jocs rítmics, quadrets i representacions foren merescudament aplaudits pel nombre públic. Tots els petits artistes compliren bé els seus papers.

Cal remarcar el jove Josep Maria Romani en la seva memòria de l'Associació d'Antics Alumnes. Exposà breument la tasca realitzada fins ara, i la que esperen portar a bon terme en l'esdevenidor, amb l'apoi dels socis i dels protectors.

Acabà dedicant un merescut record al qui fou primer president de l'Associació, el malaguanyat jove Ramon Nel-lo.

"L'Orfanet. Quan jo vaig al camp", foren dos quadrets de jocs rítmics que plaguèren molt, així com també la poesia "A Maria" que amb tant de sentiment recità un infant.

El discurs de l'entusiasta propagandista de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, En Ferran

Maria Ruiz Hébrard, constituí el punt principal de la vetllada.

El president dels Fejocistes locals don Josep Casanovas digué al fer la presentació de l'orador, que aquest era el verb del Fejocisme a la nostra terra.

El senyor Ruiz, en la seva peroració féu vertadera aquesta afirmació.

El seu discurs sobri de paraules, just de conceptes, caldejà d'entusiasme, que sapigué comunicar als oients. Exposà una bella semblança del Fejocisme, de l'obra que fa la joventut cristiana a Catalunya i que espera ha d'ésser la salvació de nostra terra.

Sovintejaren els aplaudiments i una ovació clogué el seu bell parlament.

Es representà molt acuradament l'obra bíblica en dos quadrets "Els Pastors de Betlem".

En l'entremig dels quadrets és féu la repartició dels premis als alumnes de l'Escola els quals tots cofors passaren a recollir-los.

El president don Eudald Melendres felicità en nom de la Junta als alumnes premiats i llurs famílies, reiterà l'ofertament de la Junta a l'alumne més aprofitat de les escoles.

El públic sortí molt complascut de la vetllada, com de totes les que sovintegen en aquell local.

El règim rus és comunista?

A la Rússia bolxevic regeix un sistema cooperatiu molt estès. Hi ha magatzems de l'Estat i magatzems de propietat privada; però, ultra que els preus són altíssims, els gèneres són taxats.

Un treballador té el dret de retirar de la pròpia cooperativa, quotidianament, ço que segueix: pa, 800 grams diaris; carns, sis quilos al mes; oli, tres quarts de litre el mes; mantega, una lliura al mes; te, 50 grams al mes; sabó, una lliura cada dos mesos; sabó de tocador, una pastilleta cada mes; arengades, dues lliures al mes; peix, dues terces al mes; roba per a vestits, cinc metres cada sis mesos i dos parells de sabates a l'any.

Els dependents, que han d'estrenyer el cinturó més que no pas els obrers, poden adquirir sempre a les cooperatives: pa, una lliura cada dia; carn, un quilo cada mes; oli, mig litre cada mes; mantega, mitja lliura al mes; sucre, un quilo i mig al mes; te, 50 grams al mes; sabó, una lliura cada dos mesos; sabó de tocador, una pastilleta cada mes; arengades, una lliura i mitja cada mes; peix, una fèrca i mitja cada mes; roba per a vestits, tres metres cada sis mesos.

La llet i l'arròs són reservats exclusivament per a les criatures i els malalts.

En la categoria obrera són compresos enginyers, sabis, escriptors, artistes especialitzats en totes les espècies; en la segona categoria són compresos els funcionaris de l'Estat, els metges, els propietaris.

Si una força viva existeix al país governat per un pretès sistema polític que hauria d'excloure tota velleïtat bellicosa, aquesta força "viva és precisament l'exèrcit".

Per als tirans de Moscou no hi ha res de més important, gairebé sagrat, que "l'exèrcit", que és posat a primeríssima fila sota tots els punts de vista.

L'estranger que visita avui la Rússia, topa sovint amb els soldats "vermells", joves, robustos, ben vestits, que, sota aquell curiós barret mongòlic amb la punta aixecada al mig del crani, tenen un esguard ferreny i greu.

Per a justificar davant el poble els sacrificis enormes que li són imposats per a mantenir l'"exèrcit", que és un dels més aguerrits del món — així ha estat demostrat recentment a la Societat de Nacions, — hom li fa creure que és amenaçat de guerra!!

LEO YOGAM.

Panorama político

Miquel Maura ataca al gobierno en un mítin en Santander

CARECE DE AUTORIDAD PARA REPRIMIR LOS CONFLICTOS SOCIALES

Partidario de un régimen de Concordato con la Santa Sede

Santander, 23. — En el tren correo llegó ayer a esta capital el ex ministro de la Gobernación don Miguel Maura, que venía acompañado del señor Recaséns Siches, para tomar parte en el mítin organizado por el Partido Republicano Conservador de la Montaña. El acto se verificó a las once y media en el Gran Cinema. Hizo la presentación de los oradores el

presidente del Partido en esta capital, don José María Cossío. Después hablaron los señores Semprún Guerra y Recaséns, y seguidamente el señor Maura. Este habla del cambio político verificado en España, y dice que no se trataba solamente de un simple cambio entre la monarquía y un régimen democrático. Con este último han desaparecido las clases privilegiadas, y ahora solamente tienen privilegios aquellos que los ganan con su esfuerzo personal.

Conservatori de Música de Tarragona

FILIAL DEL CONSERVATORI DEL LICEU DE BARCELONA

ARMAÑA, 11

Clases de solfeig, piano, violí, i altres instruments. Teoria, harmonia, composició.

PROFESSORS ESPECIALITZATS

Mestre-Director

MN. FRANCESC TAPIES

Llicenciat en Música a Roma

Els estudis que es segueixen en el Conservatori de Música de Tarragona, són vàlids per al Conservatori del Liceu de Barcelona.

PER INFORMES:

Dirigiu-vos al SR. SECRETARI DEL PATRONAT DEL CONSERVATORI DE TARRAGONA, ARMAÑA, 11, o be al MESTRE-DIRECTOR

A REUS: CARME DURAN, Professora de piano, RAVAL ALT DE JESUS, 38, 3.er

ATAQUES AL GOBIERNO

Se refiere a los ataques de que está siendo objeto por las extremas derechas e izquierdas, y agrega que en el discurso que pronunció en Madrid, dirigió una censura al Gobierno, por lo que también ha sido atacado; pero sus argumentos no han sido desmentidos por nadie. Yo dije que España está sufriendo graves peligros. Por esto he sido censurado, pero no rectificado, lo que prueba que hasta los mismos gubernamentales reconocen la verdad de mis afirmaciones. El Gobierno tiene el deber de aplicar la ley a rajatabla. Afirma que el Gobierno carece de autoridad para reprimir algunos movimientos, y esto ocurre cuando es necesario hacer una política de autoridad y energía, tan enérgica como sea menester. La F. A. I. y la C. N. T. viven fuera de la ley, y sólo actúan dentro de ella para aquellos asuntos que les interesa. Es preciso actuar con energía frente a estas organizaciones. A toda costa hay que conseguir la pacificación de los espíritus, para que vuelva la tranquilidad a España y y retorne el dinero que ha salido de ella, que es trabajo.

POLITICA RELIGIOSA

Dice que otros de los postulados que persigue el Partido que acaudila es el establecimiento de un concordato con la Santa Sede, que fué desechado automáticamente con el advenimiento de la República, por tratarse de un contrato unilateral de Isabel II con la Santa Sede. El señor Maura continúa diciendo que los ataques que le son dirigidos por las extremas derechas por su actuación en el ministerio de la Gobernación en los días de la quema de conventos, son injustos, pues hubieran ardidido todos los demás de no encontrarse él al frente del citado Ministerio. Se ocupa de la expulsión del Cardenal Segura, de la que se le acusa, y afirma que se le va a obligar a hablar, y el día que lo haga alguien tendrá que sentir. Censura igualmente a las derechas por su campaña revisionista, la cual es imposible, puesto que conduciría a una guerra civil. El señor Maura termina con un llamamiento a las clases conservadoras de la Montaña para que se afilien a su partido y luchan por el triunfo del mismo y la salvación de España. El señor Maura fué aplaudido por el público al fin de su discurso.

A mediodía fué obsequiado con un banquete, y luego salió para Madrid.

ACADEMIA

DE

DIBUJO Y PINTURA

ESPACIOSO LOCAL

LUJOSO SALON DE EXPOSICIONES

Colón, 33

Para informes:

"EL LOUVRE" Unión, 2

Lo que prescribe la Ciencia Médica para evitar la Apoplegia

La apoplegia se caracteriza por un aumento anormal del líquido cefálico alrededor del cerebelo (derame cerebral) y la provoca el estado viscoso y espeso de la sangre (intoxicación úrica) y su consecuencia el endurecimiento de las arterias (arterio esclerosis).

Este estado patológico, llamado antiguamente pletora sanguínea empieza por la tensión habitual de las arterias, debido a la adulteración crónica de la sangre viscosa, llena de ácido y de toxinas. La cara es pálida, el enfermo se queja de dolores de cabeza con zumbidos en los oídos, hormigueo en las piernas, trastornos visuales, vértigos, somnolencia después de las comidas, punzadas en el corazón. El pulso está siempre duro, las arterias de la sien son flexuosas (signo de la temporal), la piel está seca y fría, frecuentes ganas de orinar, especialmente por la noche.

A veces se presentan crisis de angina de pecho.

Al aparecer estos graves síntomas es necesario crear, mediante el Urodonal, un drenaje úrico regularizado, para normalizar la circulación sanguínea, rebajando la presión de la apoplegia.

El Urodonal obra como desintoxicante, pues efectúa un filtrado perfecto de la sangre, ejerce una acción vivificante y refuerza el cambio de materias, con lo cual cobran las funciones fisiológicas en general, nueva vida. Fortalece además el funcionamiento de la sangre, con lo que provoca en el organismo esa renovación a que damos el nombre de rejuvenecimiento.

Los resultados del Urodonal han sido probados por los más eminentes profesores españoles entre los cuales entresacamos la siguiente opinión clínica.

Considero el producto "URODONAL" como el preparado farmacéutico más racional, por su acción reguladora del metabolismo orgánico, en el tratamiento de los arterioscleróticos y de todos los estados artríticos en general.

Dr. Sampietro GALLIGO

Académico de la Real Academia de Medicina de Zaragoza

Ausguto Serres

COMPRA - VENTA

ADMINISTRACION DE FINCAS

DESPACHO: de 10 a 12

CARRETERA BARCELONA, 49

Teléfono 449 X

TARRAGONA

VIDA RELIGIOSA

SANT DEL DIA

La Conversió de Sant Pau Apòstol

Doble major. -- Ornaments blancs

Sant Pau, de nom hebreu Saule, nascut a Tarso, ciutat romà pel lloc de naixença, jueu de nació, de la tribu de Benjamí, estudiant a Jerusalem s'adscrigué a la secta dels fariseus i fou el més formidable enemic de l'Església naixent, havent influït en gran manera en el martiri de sant Esteve. La seva conversió meravellosa en el camí de Damasc és un dels més grans miracles de l'història del cristianisme, i tingué lloc, segons sembla entre l'any 34 o 35 de la nostra era, quan ell tenia uns 30 anys. Prenent el nom romà de Pau, el nou convertit se incorporà a les tasques dels altres Apòstols, i portà el nom del Crist des de l'Àrabia fins a les nostres terres hispàniques, tan heroic evangelitzador, com perseguidor era abans devenint l'Apòstol per excel·lència, i podent dir sota l'inspiració del Paràclit: "Jo he treballat més que tots". Aquest triomf de la gràcia mereixia els honors d'una festa. Tarragona amb més motiu si cap, per haver rebuda la llum de la fe, segons tradició antiquíssima, de boca del mateix gran Apòstol.

LLIÇO DELS ACTES DELS APOSTOLS

En aquells dies: Saül qui respirava encara amenaces i mortaldat, contra els deixebles del Senyor, s'acostà al príncep dels sacerdots, i li demanà lletres comandatícies, per les sinagogues de Damasc: per tal que tots els qui allà trobés, homes i dones, de la cristiana professió, els portés lligats a Jerusalem. I mentre anava son camí, i s'acostava a Damasc, s'esdevingué que sobtadament una llum del cel l'enlluernà. I caient a terra sentí una veu que li deia: Saül, Saül, per què em persegueixes? I ell digué: Qui sou, Senyor? I l'altre respon: Jo sóc Jesús qui tu persegueixes: cosa dura és per tu, pernejar contra l'agulló. I tremolant i plè d'estupor, digué: Senyor, que voleu que faci? I el Senyor li diu: Aixeca't, i entra a la ciutat i alla et diran que et cal fer. Els homes aquells qui l'acompanyaven, estaven estupefactes de sentir la veu, i de no veure ningú. S'aixecà Saül de terra, i amb els ulls badats, no veia res. I menant-lo per la mà, l'introduïren dins Damasc. I allà va estar tres dies no veient-hi, i no menjà, ni begué res. I hi havia a Damasc un cert deixeble, Ananias per nom, i en visió el Senyor li havia dit: Ananias. I ell va respondre: Heu-me aquí, Senyor. I el Senyor a ell. Aixeca't, i vés al carrer que diuen Dret: i demana en la casa de Judas a un home de Tarsis, Saül de nom: ve't aquí està orant. (I Saül veié aquell home Ananias de nom, qui entrava, i li imposava les mans, per tal que cobrés la vista). I respongué Ananias: Senyor, he sentit de molts contar de aquest home, quants de mals ha fets als vostres sants a Jerusalem: Ara té potestat dels prínceps dels sacerdots d'emportar-s'en lligats tots aquells, qui invoquen el vostre nom. I el Senyor li digué: Ves-hi, puix que aquest home vas d'elecció és per a mi, perquè porti el meu nom davant les nacions, els reis i els fills d'Israel. I jo li mostraré, quantes calamitats cal que pateixi per mon nom. I Ananias se'n anà, i entrà a la casa, i imposant-li les mans, digué: Saülgermà: el Senyor Jesús, qui per el camí on venies t'aparegué, m'ha tramès per tal que tornis a veure, i siguis plè de l'Esperit Sant. I tot seguit caigueren de sos ulls unes com escates, i cobrà la vista: i aixecant-se, fou batejat...

(Del Missal Romà de "Foment de Pietat").

***

Missa per a demà

De sant Policarp, Bisbe i Màrtir. Doble. Ornaments vermells.

QUARANTA HORES

Se celebren a les Religioses Oblates.

Hores d'exposició: Matí, de vuit a onze i a la tarda, d'un quart de quatre fins a les set.

El dia 29 comencen a les Descalces.

CULTES PER AVUI

SANT JOAN. — Misses, a dos quarts de set, set, vuit i nou. Exercicis del mes de la Sagrada Família en la de dos quarts de set i vuit.

ESGLÉSIA DE L'HOSPITAL. — Festa del Apòstol Sant Pau, titular de l'Establiment.

Al matí a dos quarts de set, missa d'ecumunió pel senyor Degà de la Junta, M. I. doctor Josep Cartañà; a continuació serà administrada la comunió als malalts que la ulguivn rebre.

A les vuit, missa resada.
A les deu, ofici solemne.

A la tarda, a dos quarts de set, rosari (cantant-se les dues últimes desenes), sermó pel Rnd. doctor don Francesc Vives, catedràtic del Seminari; cant dels goigs i veneració de la reliquia del Sant Apòstol.

SEMINARI PONTIFICI. — Festivitat de la Conversió de Sant Pau,

Se celebraran en la capella del Sant misses a les sis, set i vuit. A les deu, ofici solemne en la que es cantarà una partitura a tres veus del mestre Tapias.

Per la tarda, a les cinc, cant del Rosari, sermó pel Rnd. Josep Manrassa, diaca, i cant dels goigs populars.

Capella de la Mare de Déu de Claustre (Catedral). — A les set, missa i noenva a la Verge Santíssima, preparatòria de la festa de la Purificació.

CULTES PER A DEMÀ

CATEDRAL (Capella de Nostra Senyora del Claustre). — A les set, missa i exercici de la novena a la Mare de Déu, preparatòria de la Purificació.

SANT JOAN. — Misses a dos quarts de set, vuit i nou. En les misses de dos quarts de set i vuit, exercicis del mes de la Sagrada Família.

MUNDO CATOLICO

LA CRITICA PROTESTANTE Y SAN FRANCISCO JAVIER

Roma. — El domingo, 10 de diciembre, ente un auditorio selecto, el R. P. Jorge Schurhammer, Jesuita, Profesor de la Facultad de Misionología en la Universidad Gregoriana de Roma, dió una interesante conferencia en la Aula Magna de la citada Universidad, sobre el tema: "La critica protestante y San Francisco Javier". El orador comenzó su disertación recordando citas escritores protestantes de las más diversas tendencias que dedican calurosos elogios al Gran Apóstol de las Indias. Llámamele segundo Pablo, Modelo de Misioneros, el mayor después de los primeros apóstoles y primicia la más preciada de la Compañía de Jesús. Sin embargo, dichas alabanzas van, generalmente, acompañadas de reproches especialmente contra su método de apostolado. El P. Schurhammer, fijándose en un artículo del pastor metodista Silvestri-Falconieri, publicado en junio de 1931, rebate, maravillosamente, los fundamentos históricos de tales acusaciones. Los ataques que, en este punto, dirigen a Javier escritores protestantes, como Böhrer, Götze, Smith, Rule Thoburn, Van Dieterlen y otros, culminan en la afirmación del fracaso total de su apostolado, ya que no quedan del mismo más que ruinas, algunas medallas y usos supersticiosos, sin lograr suscitar en sus neoconvertos un modo de pensar y de vivir en cristianos.

El ilustre conferenciante demuestra la falsedad de estas afirmaciones, deteniéndose en los tres principales territorios que fueron evangelizados por Javier y citando una serie de ejemplos que aseguran lo contrario. En efecto, su apostolado dejó huellas profundas, ya entre los neófitos de la India Meridional, ya en las Molucas y en el Japón, donde los cristianos convertidos por el Santo supieron mantener sus creencias, aún en las horas más amargas de la persecución, prefiriendo la muerte a la apostasia. Aún, hoy en día, los pescadores de Travancore llámense a sí mismos y, con santo orgullo, "hijos de San Francisco Javier".

Los isleños católicos de las Molucas Meridionales fueron entregados al calvinismo, a viva fuerza, por calvinistas holandeses, mientras que los de las Molucas Septentrionales, puestos, mediante un verdadero contrato, en manos de sus enemigos peores, los mahometanos, eran aniquilados

mediante una sangrienta persecución. Mas, en el Japón, la Iglesia supo resistir a las crueldades de tres siglos, a pesar de hallarse sin sacerdotes, durante 200 años, hasta que, en 1865, alzóse gloriosa de su sepulcro.

El P. Schurhammer terminó su discurso relatando las grandiosas ceremonias que, un año hace, tuvieron lugar en Goa, con ocasión de la exposición de las reliquias del Gran Apóstol de las Indias, ante el entusiasmo y admiración general de católicos y paganos.

CRISTIANOS MARTIRIZADOS POR LAS HORDAS COMUNISTAS

Changsha (Hunan, China). — A pesar de las ruinas que causaron las inundaciones, los misioneros católicos de este territorio han realizado una labor fecunda. No han faltado pruebas muy dolorosas para los cristianos. Los comunistas que, una y otra vez, han ido arrasando la religión, en su furor satánico contra toda idea religiosa, se han ensañado, particularmente, con los católicos. El distrito de Liu-yang ha sido uno de los más castigados. En poco menos de once meses, unos 60 neófitos, sin miramiento de edad o sexo, han sido bárbaramente asesinados. Posible es que alguno de estos haya sido víctima de odios personales, pero en su mayoría hallaron la muerte, porque no querían apostatar para ser inscriptos en las filas de los rojos. — (Agencia Fides).

DELEGACION DE HACIENDA

El señor delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

	Pestas
D. Raimundo Pascó Miró	99.464'75
" Hilario López Ramiro	2.035'30
Sr. Jefe Centro Telégrafos	1.491'93
Ayuntamiento de Figuerola	800'00
D. José Nogués March	574'48
" Ramón Vendrell Mont	284'35
" Juan Laguna Martínez	191'07
Sr. Admor. pral. Correos	32'08

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer

- Nacidos:**
Remedio Viñas Gibrat.
- Defunciones:**
Sebastiana Ariza, de 56 años, Hospital civil.
- Matrimonios:**
Ninguno.

Informació de Borsa

Barcelona 22 Gener 1933

D. Interior 4 %	65,75
" Exterior 4 %	81,—
" Amortizable 3 %	70,59
" " 4 ½ %	—
" " 5 % 127	—
sense impost	96,—
" Amortizable 5 % 1927	—
amb impost	83,65
Bons or 6 %	208,—
D. Ferroviaria 5 %	—
Accions f. c. Nord	43,—
" f. c. Al cant	31,80
" f. c. Andalusos	14,—
" Tabacs Filipines	—
" Explosius	133,50
" Mines Rif	—
" Aigü Barcelona	142,—
" CHADE	—
" Tramvies ords.	—
" B. H. Colonial	44,—
" Cia. Esp. de Petrol	5,40
" Assucera	—
" Ford	180,—
" Metre Transversal	—

DIVISES

Francs	47,70
Lliures	41,25
Dòllars	12,20
Lires	62,45
Belgues	169'40
Suïssos	236,20
Marcos	2,89 2'90 14
Florins	4,90 12
Corones Txèques	36,60

Informació facilitada pels Bancs de Vizcaya.

HERNIADOS

(TRENCATS)

Todos encontraréis la solución usando los bragueros que construye la CASA ESPAÑOL, no pesan ni abultan, amoldándose al cuerpo como un guante.

Esta casa construye un aparato para cada hernia

Construcción de fajas Ortopédicas

Rambla Pablo Iglesias, 51

Despacho al entresuelo

Excelente radiación luminosa, racional economía, luz blanca.

OSRAM

Del Paraiso Comunista

LOS PRIMEROS RESULTADOS DE LA INTRODUCCION DE PASAPORTES EN U. R. S. S.

Riga. — Comunican de Petrogrado que las autoridades de la cumuna se niega a expedir pasaportes a una gran cantidad de ciudadanos, que no pueden justificar un empleo regular en las fábricas o en las instituciones del Estado, o no pueden probar su descendencia de obreros calificados. En virtud del último decreto, las personas que carezcan de pasaporte, deben inmediatamente abandonar las ciudades y dirigirse al campo, bajo severísimas penas, la menor de las cuales implica la deportación a la Siberia. En estos últimos días, han sido expulsados de Petrogrado, 30.000 personas de avanzada edad, privados de la posibilidad de trabajar, y que se han visto obligados a abandonar sus casas en el término de 24 horas, apesar del intensísimo frío reinante. Se estima en 200.000 el número de personas condenadas a la expulsión.

*****

LOS SOVIETS CONTRA INGLATERRA

Riga. — La prensa soviética, ha emprendido una nueva y violenta campaña; contra Inglaterra, reprochándole esta vez de sostener las pretensiones de independencia de Ucrania. Skoropadsky, antiguo "Hetman" de Ucrania, ha fundado en Londres, una revista dedicada a la cuestión ucraniana, que es apoyada de una manera decisiva por toda la prensa inglesa. Apesar de que los Soviets, no se amedrantan por esta propaganda, han aprovechado esta ocasión para amenazar a Inglaterra de recrudescer su campaña comunista en las colonias inglesas, campaña, que como todo el mundo sabe es cada día superior, apesar de las contrarias afirmaciones del Gobierno Sovietico.

*****

EL 250 ANIVERSARIO DEL SITIO DE VIENA

Viena. — El Gobierno austriaco, prepara para el próximo mes de Junio, la solemne celebración del 250 aniversario de la liberación de Viena del cerco turco. Dada la importancia de ese hecho histórico que significó el comienzo de la decadencia del Imperio Otomano, las citadas fiestas poseerán un carácter internacional. Se prevé la parti-

cipación de Polonia, toda vez que el Rey Juan Sobiesky, al mando de tropas polacas y de cosacos fué el principal héroe de esta victoria. Durante las fiestas va a reconstruirse en parte, la batalla que se conmemorará con iniformes y armas de la época.

*****

LAS BOBINAS ELEMENTO DE ECONOMIA EN LA URSS

Riga. (Ofinor). — Vetchernaiia Moscva" del 11 del actual, publica un llamamiento que en cualquier otro país, ocuparía solo un espacio en un periódico humorístico, pero que nos ofrece una idea de la tragica situación económica por la que atraviesa la Unión. En un largo editorial el citado periódico, invita a los lectores, a no romper ni tirar o dar a los chinos como juguetes, las bobinas de hilo, una vez usadas, toda vez que estas bobinas representan una parte del patrimonio nacional. El redactor de este extraordinario llamamiento, describe el mal trato que corrientemente se inflige a las bobinas y recomienda que estas sean entregadas al Comisariato, quien las enviará de nuevo a la fábrica.

*****

LOS COMUNISTAS Y EL GOBIERNO DEL REICH

Berlín. — Los Ministros del Interior, y de Negocios Extranjeros del Reich, han sido interpelados en el Congreso a propósito de la actividad del Kominterne en Alemania. Los interpelantes presentan un copioso material, comprobante de los infinitos delitos contra la seguridad del Estado y contra el Derecho Comun, perpetrados en Alemania, por los agentes del Kominterne, la mayoría de los cuales, son de nacionalidad soviética. Los interpelantes, demandan al Gobierno si éste conoce el hecho que las instituciones diplomáticas, consulares y comerciales soviéticas en Alemania, no son otra cosa que nidos de espionaje, de propaganda comunista y de verdadero terror, y que los tchekistas, que componen la inmensa mayoría de los funcionarios soviéticos en el extranjero, se dedican bajo la protección de la inmunidad diplomática a cometer todos los actos en contra de la seguridad de los ciudadanos.

Dado la nueva aproximación

entre los Gobiernos de Moscú y de Berlín, es de pesar, que los citados debates, ofreceran gran interés.

*****

STALIN, COSACO HONORARIO

Bucarest. — Comunican de Kharkhov, que el Congreso de los Cosacos Rojos (organación comunista a luchar contra la influencia de los cosacos, que son todos anticomunistas) a ofrecido a Stalin el título de cosaco honorario. Hasta hoy, ese título, solo fué ofrecido a Trotsky, antes de su caída, a Marcel Cachin, diputado francés y a Talman, jefe del Comunismo en Alemania. En la carta que los cosacos rojos envían a Stalin con motivo del título, manifiestan, que se encuentran dispuestos a seguirle, para llevar la revolución comunista a través del Mundo.

*****

800.000 PERSONAS EXPULSADAS DE MOSCÚ

Riga. — Comunican de Moscú, que se calcula oficialmente en 800.000 el número de personas que debe abandonar la capital en virtud del nuevo decreto sobre pasaportes obligatorios. Esta inmensa masa de personas sera expulsada a medida que se vaya efectuando la revisión, que ha de durar unos tres meses. El viaje es naturalmente de cuenta de los individuos, los cuales deberan quitar la capital en el término de 24 horas. El Gobierno ha hecho saber, que ninguno de los expulsados recibirá la más mínima ayuda material.

*****

UN CONGRESO RELIGIOSO EN LA U. R. S. S.

Stambul. — Comunican de Batum, que el Clero armeniano ha celebrado en Echmiadzin, un Congreso para la elección del "Catholico" (Jefe de la Iglesia armeniana). Además concurren a este congreso 80 delegados y varios arzobispos residentes en el extranjero. El Arzobispo Koran, fué elegido por 60 votos contra 20. Esta extraña tolerancia de las autoridades soviéticas, se explica facilmente por el deseo de atraer a los armenianos, cuya influencia internacional es considerable y como quiera que la persecución turca no ha cesado, estos prefieren acercarse a Rusia, más que a otro cualquier pueblo anexionado por la URSS. Sin embargo es curioso el caso, de que la prensa soviética y la armeniana, han recibido la orden de silenciar la celebración de este Congreso. — ("OFI-NOR").

Es ven

una casa de quatre pisos.
Raó: en aquesta Redacció.

BANCO DE VIZCAYA

Capital: Ptas. 100.000.000' -
Reservas: " 50.000.000' -

100 SUCURSALES
Y AGENCIAS

La sucursal en TARRAGONA
(Méndez Núñez, 12)

REALIZA TODA CLASE DE OPERACIONES BANCARIAS

CAJA DE AHORROS

Libretas de ahorro y especiales de imposición a plazo, abonando intereses a razón de:

3 1/2, 4 y 4 1/2 por ciento anual
según plazo y condiciones

SERVICIO DE HUCHAS PARA EL PEQUEÑO AHORRO

Las Juntas provinciales agrarias

En la "Gaceta" se publica un decreto disponiendo la constitución en las capitales de provincias de las juntas provinciales agrarias.

El presidente será nombrado y separado libremente por el Instituto de Reforma Agraria.

Los vocales representativos serán nombrados por las asociaciones de obreros campesinos y de propietarios de fincas rústicas, actuando de secretario un funcionario del Estado.

Actuarán de asesores, el inspector provincial de higiene pecuaria, los jefes provinciales de los servicios agronómico y forestal, el abogado del Estado y el registrador de la Propiedad.

Se dictan normas para la elección de los vocales obreros y patronos, señalándose que no podrán intervenir los obreros que no sean campesinos.

Corresponderá a las juntas provinciales agrarias:

Primero. — Resolver en primera instancia los recursos que se interpongan sobre aplicación del principio de retroactividad a que se refiere el párrafo tercero, de la base primera, de la ley de Reforma Agraria.

Segundo. — Señalar en los veinte días siguientes a su constitución, para cada término municipal, la extensión superficial a partir de la cual pueda tener lugar la expropiación de cada una de las clases de fincas en secano y regadío a que alude el apartado 13, de la base quinta, de la expresada ley, teniendo en cuenta el censo obrero y las necesidades de cada municipio.

Tercero. — Proceder inmediatamente a la formación del censo de campesinos que puedan ser asentados en cada término municipal, con relación nominal y circunstanciada en la que se exprese nombre y apellidos, edad, estado y situación de los relacionados, de

acuerdo con lo establecido en la base 11 de la repetida ley de Reforma Agraria.

Cuarto. — Tomar posesión de las tierras que hayan de ser objeto de asentamientos, levantando el acta correspondiente previa citación del propietario, salvo cuando esto se realice por un delegado especial del Instituto de Reforma Agraria. Asimismo las juntas provinciales presentarán en el registro de la Propiedad correspondiente, el ejemplar de dicha acta, para los efectos de sus inscripción.

Quinto. — Proponer al Instituto de Reforma Agraria el levantamiento de los campesinos o comunidades que procedan con abuso o negligencia, previa justificación de estos extremos en el oportuno expediente.

Sexto. — Instar del Instituto de Reforma Agraria, a solicitud de los Ayuntamientos interesados, la refundición obligatoria del dominio de los bienes rústicos municipales a que alude la base 20 de la ley a favor de las colectividades, ya se trate de propiedad dividida o desmembrada, como asimismo la liberación con igual carácter obligatorio de las cargas o gravámenes constituidos sobre ellas en favor de particulares o de los pueblos, que dificulten la mejor utilización de los predios.

Se agrega en el articulado del decreto, que con independencia de lo establecido anteriormente, las Juntas provinciales elevarán al Instituto de Reforma Agraria cuantos informes le sean solicitados y ejecutarán, por delegación del mismo, los acuerdos y decisiones que éste comunique a dicho efecto.

Los recursos económicos necesarios para el funcionamiento de las juntas, se satisfarán con cargo al presupuesto del Instituto de Reforma Agraria.

MILLONES

ESCUCHAN LA

RADIO

CON

TELEFUNKEN

¿V.D. TAMBIEN?

Demostraciones gratuitas de todos los receptores TELEFUNKEN

Receptor W. L. 650 -- 1.375 Pesetas

" W. L. 344 -- 995 "

" W. L. 231 -- 735 "

" W. L. 122 -- 425 "

" A. 32 extra-corta 695 "

Distribuidor oficial

Juan Bonada

Unión, 26

TARRAGONA

Teléfono 412

ZUMO DE UVA
SIN FERMENTAR

MOSTELLE

Emisantes médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimento más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo. MOSTELLE también es indicadísimo para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos. Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFFÉ - TARRAGONA

ACADEMIA "RAMOS"

para ingreso en **CORPES**

Personal Técnico y Auxiliares Femeninos -- Anunciada oposición para Técnicos. -- 150 plazas con 900 pesetas de ingreso. Exámenes en Julio. -- No se exige preparación, quedando exento de practicar ejercicio previo quienes lo precisaren.

Carretera Barcelona, 56

TARRAGONA

NOTAS LOCALES

INICIAL

Blanca Nieve

Ayer despertamos gratamente sorprendidos. En un tiesto de nuestro balcón vimos, mejor admiramos, un poco de nieve, que lo decoraba bellamente. Alzamos la vista y contemplamos los tejados vecinos blancos, casi cubiertos por débil capa de nieve helada. ¡Quedamos helados!

La primera luz del día tenía aquellos claros reflejos evocadores de los cuentos de hadas, que tan agradablemente nos hacían soñar cuando eramos pequeños...

El termómetro marcaba bajo cero...

No pudimos menos que dedicar un tierno recuerdo a aquellos excelentes ciudadanos que, todo vigor, y testimonios elocuentes de la benignidad de nuestro clima, andan por nuestras calles con la cabeza erguida y sin sombrero...

¡Qué, aun cuando parezca mentira, hay todavía muchos ejemplares y algunos de ellos, calvos!

Bien podría el Sindicato de Inicativas y Atracción de Forasteros premiar a tan heroicos ciudadanos, por la propaganda de nuestra benigna estación invernal, siquiera fuera con la módica cantidad que se necesita para adquirir un "fieltró"...

FRUCTUOSO TARRAGÓ.

DE SOCIEDAD

El acto del entierro del que fue decano de los médicos de esta ciudad, Dr. don Ignacio Carbó, vióse sumamente concurrido, presidiéndolo los familiares don Luis Carbó, Rdo. don Juan Sentis, don Miguel Malé, el señor Lloret y el médico Dr. Font.

A la afligida hermana y demás familia testimoniamos nuestro pésame.

***

Hoy, a las diez y media, se celebrarán en la iglesia parroquial de San Juan, los funerales por el eterno descanso del alma de don Manuel Menéndez.

****

Presidido por el M. I. doctor don José Cartañá, Rdo. Hilario Cascón y deudos de la finada, efectuóse ayer el sepelio de la religiosa de Jesús y María, Concepción Marimón Rocamora.

Tenia la edad de 89 años y era natural de Vallmoll.

Descanse en paz la virtuosa religiosa y reciba la Rda. Comunidad y familia, nuestro pésame.

***

En la parroquial de San Francisco se celebraron ayer, con asistencia de numerosa y selecta concurrencia, los funerales para el eterno descanso de la distinguida y piadosa señora doña Mercedes San són, madre de nuestros buenos amigos don Joaquín y doña Mercedes Martínez Sansón.

Presidieron los pios sufragios los hijos de la finada, acompañados del P. Martínez.

Reiteramos nuestro pésame y rogamos a nuestros lectores una oración para la difunta.

***

Entre los alumnos y alumnas seleccionados en la Universidad de Barcelona, con derecho a matrículas gratuitas y una beca permanente, figura nuestra paisana y gentil señorita Dolores Serres Sert, hija de nuestro particular amigo don Augusto Serres.

La aventajada alumna ha cursado el Bachillerato en este Instituto, obteniendo brillantísimas calificaciones, proponiéndose seguir la carrera de Ciencias.

Reciba la agraciada señorita nuestra sincera enhorabuena.

GACETILLA

RENOVACION DE CARGOS EN EL CABILDO METROPOLITANO

En ocasión del Cabildo extraordinario de San Fructuoso se han verificado los siguientes nombramientos:

Síndico: M. I. señor Lectoral.

Administrador: M. I. señor Tesorero.

Consejero de Administración: M. I. señor Maestrescuela.

Obrero: M. I. doctor Brú.

Contador: M. I. señor Viñas.

Apuntador 1.º: M. I. señor Magis tral.

Apuntador 2.º: M. I. señor Arcediano.

Inspector del Museo: M. I. doctor R. Sabaté.

Secretario y Archivero suplente: M. I. doctor F. Bergadá.

UN PASO PELIGROSO

Durante el día de ayer hubo varias personas que sufrieron peligrosas caídas, tropezando con la reja de alcantarillado que existe en la parte superior de la escalera del llano de la Catedral. Siendo aquella reja, movediza y en pequeños fragmentos, los chiquillos frecuentemente los desplazan ocasionando frecuentes y peligrosísimas caídas.

Rogamos a la Comisión de Fomento de nuestro Ayuntamiento que procure un fácil sistema de fiijeza de aquellas rejas para evitar tamaños peligros.

DELEGACION DE HACIENDA

Po rorden del Ministerio de Hacienda de fecha 18 del actual publicado en la "Gaceta" del 20, se ha dispuesto resolviendo dudas suscitadas sobre el alcance que ha de darse al artículo 64 de la vigente ley de Presupuestos del Estado para el corriente ejercicio, que las multas y recargos condonados por los dos primeros párrafos de dicho artículo son, en todos los diversos casos a que los dichos párrafos se refieren, los que tienen el carácter de penalidad dentro de los impuestos respectivos y no los que son consecuencia del procedimiento de apremio; y en cuanto a los investigadores y denunciadores privados, se ha limitado el párrafo tercero del repetido artículo 46, a concretar el alcance que tiene el párrafo primero del artículo 40 de la ley de 31 de Marzo de 1932 y a establecer ese mismo precepto con idéntica significación, limitado al primer trimestre del actual ejercicio.

Equip de quota

complet i en bon estat es ven. Preu módic.

Raó: a l'administrador d'aquest diari.

KENNEDY, KENNEDY!
Este es el receptor AMERICANO que debe exigir el que quiere deleitarse con su Voz clara, potente y melodiosa en extremo.
Ondas normal y extra-corta en un solo mando. Dos altavoces. Pida demostraciones a su Agente.
CASA ARBONA
Conde de Rius, 19 - TARRAGONA

AVISO

A LOS SUSCRIPTORES DE FUERA LA CAPITAL

Se ruega encarecidamente a los señores suscriptores que residen fuera de esta capital se dignen avisar a esta Administración CUANTO ANTES todas las irregularidades, que observen en la recepción del periódico, con el fin de subsanarlas inmediatamente.
EL ADMINISTRADOR

III concert de la Filharmónica

Curs 1932-33

Quan molt viva era l'espectació per assistir al concert, que devia anar a càrrec de la gran "Jelly d'Aranyi", un telegrama breu i sec comunicava a la Junta de la nostra primera entitat musical la impossibilitat de venir a la nostra ciutat degut a una inesperada malaltia.

Aquesta fou l'ocasió d'oferir el proper concert a una eminent cantatriu estrangera, que respon al nom de Julieta Telles de Menezes, i aquest concert tingué lloc ahir al vespre al saló del Tarragona davant de numerosa i distingida concurrencia, que malgrat el temps crú i fred, volgué saborejar la melodiosa i simpàtica veu de l'artista brasilera.

Ja era d'esperar que fóra de l'agrado del públic venint precedida del gran renom i prestigi que gaudeix dins del món artístic. No en va fou guanyada la medalla d'or al Conservatori de Rio Janeiro y exercí el càrrec de professora de l'Institut Nacional de Música, a la capital del Brasil.

Encar que es presentés acompanyada de la seva formosa filla, Yeda Telles de Menezes, pianista, que en el recent concurs de bellesa a París fou elegida "Mis Brasil 1932", i del cèlebre flautista Manuel Berenguel, no obstant la part principal i més important fou desenvolupada per l'eminent cantatriu.

Realment Júlia Telles de Menezes és una artista amb tota la força que atresora la paraula "art",

és una liederista de tota ponderació. Al descloure els seus llavis brollen cançons d'un encís i una emoció veritablement imponderables. Les qualitats millors d'una bona liederista, no són pas el volumen de veu, ni els grans aguts de la mateixa, sinó un temperament que pugui sentir i una intel·ligència que sàpiga expressar: i ambdues coses es troben reunides en l'esperit de l'artista sud-americana. Sap modular la seva veu, que és dolça i dúctil a l'entendre, matisant finalment les composicions, especialment les de la seva terra nadina.

De la primera part molt agrada "Kuguá-Verá", de Barrios; molt a gust del selecte públic foren les composicions de la segona part del programa, melodies populars dels indis "Inkes"; i sobresortí en la tercera del recitar la dicció nítida i expressiva de las "Cántigas" d'Albert Nepomuceno.

Canlà dues cançons fora de programa i bisà la "Tutu-Marambá". La concurrencia, que aplaudí mantes vegades als artistes, sortí gratament complascut de la vetllada.

X.

PRO PRENSA CATOLICA

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejero leal, experimentado, que, día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos. Qué tremenda responsabilidad, ante Dios, ante la sociedad, ante sus que abandonan a su periódico!...

CONSULTORIO DE ENFERMEDADES DE LOS OJOS

ANTONIO ARTAL

Médico del Cuerpo de la Marina civil por oposición. Ex-oculista Del Dispensario de Nuestra Señora de Pompeya (Barcelona).

RAMBLA DE SAN JUAN, 27, 1.º

HORAS DE CONSULTA: Todos los días de 9 a 12 y de 3 a 5. Los miércoles de 6 a 8 de la noche.

Visita en Vallis todos los miércoles de 9 a 12.

Segona Assemblea d'Acció Popular

Els catòlics enfront de l'organització laica de les biblioteques dels organismes públics

PONENCIA

pel Dr. V. NOLLA

Continuació

amb aire de conjuració, en negar aquella filiació divina per nosaltres proclamada i sostinguda i preferida per damunt de tot. Si els fonaments ja són la torre de Babel, la construcció com serà? "Vivim en el segle de la obscuritat pedagògica i no ens hem format idea de la nostra decadència", diu Stanley Hall (3). La gravetat del cas nostre és que la tenebra preten em-

bolcallar a tots. No fou pas altra la raó inspiradora d'aquesta ponència.

Enfront de la negació de la nostra condició i del nostre restí, que el laïcisme actualment, en nom, sembla, de tota la caterva d'errors enverinadament pronuncia, no sols pronuncia, sinó que imposa, l'actitud nostra quina deu ésser? En primer lloc un acte de fe fermíssim en el nostre destí i en les valors cristianes, que la ciència anticatòlica és impotent per a destruir. Es cert que s'ha fet molta ciència. Però la ciència és independent dels valors, ha dit Max Weber (4), pensament que comenta el ja citat De Hovre amb aquestes paraules: "La ciència no pot proporcionar altra cosa que judicis sobre l'existència, mes la vida exigeix judicis sobre els valors" (5). Ell s'imagina la ciència com un cartell d'estació, que marca l'horari de trens en totes direccions, però res ens diu de la direcció, que nosaltres hem de pendre. L'home modern ha perdut la seva direcció; inútilment la cercarà en l'indicador de la ciència moderna". Senyors, nosaltres, catòlics, sabem de llegir en el cartell de la ciència i tenim enemics la dolçitat de seguir la direcció aditada infaliblement per la mà de l'Església. El nostre poble alguna hora d'altra direcció no coneixia. Es en aquest sentit que podem dir que aquí convé una revolució conservadora, un renaixement, un rebatejar en la font cristiana l'educació del poble.

Senyors, quan més tard el senyor Joaquim M. de Nadal ens parlarà amb la competència en ell per tots reconeguda del problema escolar i de l'ensenyament

lliure i de l'actitud que s'imposa als catòlics referent als esmentats problemes, meditem bé les seves paraules. Ara limitem-nos a una excursió pel camp de la lectura lliure, i de l'organització bibliotecària, i dels complements de l'una i l'altre, facetes del problema de l'educació.

TAMBE ELLS LLEGEIGEN

Que la lectura lliure existeix en les classes mitja i obrera, no hi ha dubte. D'elles, i no de la classe intel·lectual, s'ha dit allò: enc que cap llibre hi hagués no mancarà mai qui els treu del no res per a llegir-ne. Per contra tampoc s'extingirà la raça d'aquells, a qui muntanyes de llibres no parlen.

Aquella primera categoria de persones mereix tota la nostra atenció. En efecte ells anuncien aquest terrible dilema: a manca de lectura bona, llegiran dolent. Ells sols justificarien l'organització de biblioteques d'absoluta confiança, Però hi ha més. La biblioteca, atreu, captiva. Els lectors de les biblioteques, de biblioteques populars concretament, va en augment constant, com ho palesen les estadístiques de les nostres benemèrites biblioteques populars, per no citar-ne d'altres. No són per tant excusivament els esperits d'un afany innat de lectura, són a més els que per contagi en posseeixen la molt noble posició, que cal tenir presents davant dels dilemasuara formulat. Que el nombre d'aquests, uns i altres, és escàs? I que en fos. Són la totalitat dels esperits selectes i

DEPORTIVAS

CAMPIONAT "COPA CASAL CATEQUÍSTIC

Casal Catequístic - Sala Parroquial

El diumenge, al matí devia celebrar-se al camp del Catecisme de Sant Joan Baptista un encontre entre els equips que encapçalaven.

Quan sortiren al camp els dos bàndols i ja estaven col·locats per a començar el joc, el "Casal" és trobà que no sabia si els seus adversaris eren vertaderament els jugadors de la "Sala Parroquial" o bé els del "Bé Blanc", ja que el conjunt que presentava la "Sala" era format per una majoria de jugadors del "Bé Blanc".

L'àrbitre en mig d'aquesta confusió i negant-se la "Sala" a actuar sense reforços, deixà com a no celebrat l'encontre que haurà de tenir lloc en una altra data o definitivament es donarà com a jugat. Ja ho aclarirem.

"Penya Justícia", 0 - "Bé Blanc", 2

Diumenge a la tarda, al camp de la "Glorieta" i davant de nombros públic, es jugà un interessant partit entre la "Penya Justícia" i el "Bé Blanc", corresponent al campionat organitzat pel "Casal Catequístic".

L'encontre era interessant per classificar-se la "Penya Justícia"

solament amb dos punts menys que el "Bé Blanc".

Començà el primer temps amb petites avençades dels dos bàndols, essent comptades les pilotes que arribaven a ambdues portes.

Així com s'anava descapellant la primera part, creixia l'interès i l'animació en el joc.

Continuaven les avençades del "Bé Blanc", essent infructuoses, quan un xut col·locadíssim d'un dels seus devaners entrà el primer goal a favor de l'equip esmentat.

Amb aquest resultat acabà la primera part.

Començà el segon temps animadíssim i quan havia transcorregut un quart de joc, el "Bé" obtingué el seu segon i darrer goal per mitjà d'un altre xut encertat de la seva delanteria.

Aquest goal i el nerviosisme dels vençuts motivà algunes disputes, essent la "Penya" amonestada per l'àrbitre que donà aleshores per acabat l'encontre amb el resultat de dos a cap a favor del "Bé Blanc".

Devem remarcar sense ni citar noms l'actuació del conjunt dels vencedors, ço que ens fa veure el joc encertadíssim de tots i cada un dels jugadors del "Bé Blanc".

Casa de familia

Se admiten a todo estar una o dos personas: no presentarse sin referencias inmejorables. Precios módicos.

Razón: en la Administración de este periódico.

SE DESEAN

una o dos señoritas como huéspedes en casa de confianza.

Razón: en la Administración de este diario.

Farmacia Digos

ANÁLISIS-ESPECÍFICOS

nacionales y extranjeros

Agua mineral - Sueros - Vacunas

inyectables - Ortopedia

Mayor 46 - Teléfono 442

SE VENDE

Una casa situada en la calle de la Unión.

Razón: al Administrador de este periódico.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor inglés "Cervantes", procedente de Liverpool y escalas, con carga general.

Vapor sueco "Albania", procedente de Génova, con carga general.

Vapor español "Portland", procedente de Vinaroz, con azufre.

Salidas

Vapor español "Ciutat de Reus", con carga general para Sète y escalas.

Vapor inglés "Cervantes", con carga general para Liverpool y escalas.

Vapor sueco "Albania", con carga general para Gothemburg y escalas.

Vapor nadés "Estrid", en lastre para Burriana.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Conde de Zubiria", descargando carbón.

Vapor español "Portland", descargando azufre.

Amarrados

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Torres".

Vapor español "Cabo Peñas".

Vapor panameño "Catalunya".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor noruego "Ingria", procedente de Barcelona.

Vapor español "Cabo Huertas".

Vapor español "Motomar".

Vapor danés "Matilde Maerks".

Vapor español "Ciudad de Alicante", procedente de Palma.

PARTE METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones en Islandia, Norte Azores, Mediterráneo al Este de Baleares; altas en el mar del Norte, Fındandia; probable marejada en el mar Balear. En el Cantábrico vientos moderados del primer cuadrante.

Conferencias telegráficas

LA CRISIS DEL CONSEJO DE LA GENERALIDAD

Barcelona, 24. — En los círculos políticos, lo mismo que entre cuantas personas han acudido a la Generalidad esta tarde, ha sido el tema de las conversaciones el desenlace de la crisis de cuya solución, esta noche, dará cuenta el presidente a los periodistas.

Muchos son los nombres que han sonado para el cargo de consejero, tales como los de los señores Irla, Dencás, Selvas, Mías, Corominas y España.

Parece seguro que los señores Corominas, Irla y Selvas, han quedado descartados y se cree que entre los futuros consejeros figurarán los señores Dencás, Mías y España.

Se da también como seguro que el cargo de jefe de Gobierno, descartada la posibilidad de que pueda hacerlo el señor Pi y Suñer, al cual se le ha ofrecido y ha renunciado rotundamente, recaerá en favor del consejero dimisionario de Instrucción pública, señor Gasol.

Todo esto lo recogemos a título de información, sin responder de la veracidad de las noticias circuladas, pues en rigor hasta la hora de cerrar esta edición, no está en absoluto resuelta la crisis y bien pudiera suceder que a última hora ocurriera sorpresas. No faltan para ello presiones de algún peso.

EL GOBERNADOR DE BARCELONA

Madrid, 24. — Muy posiblemente en el Consejo de ministros que se celebrará esta tarde, se acordará el nombramiento del nuevo gobernador civil de Barcelona, a favor de don Claudio Ametlla, ex gobernador civil de Gerona.

HABLANDO CON EL SEÑOR MOLES

Hoy conversamos de nuevo con el señor Moles, que nos manifestó que marcha esta noche a Barcelona, teniendo la creencia de que pasado mañana dará posesión de su cargo al nuevo gobernador civil de la capital de Cataluña.

Nos dijo el señor Moles que las conferencias sostenidas con los elementos del Gobierno habían sido altamente satisfactorias, especialmente con el ministro de Agricultura, en lo que se refiere a colonización. Nos dijo que en esta materia y en la de obras públicas hay que realizar una obra interesante.

COMANDANCIA DE MARINA VISITAS

Ayer cumplimentaron a las autoridades de esta capital, el nuevo delegado marítimo don Diego de Argumosa y Argumosa, y el que fue comandante de Marina de este puerto, don Jacobo Gener y Fossi.

do ya consignación en el presupuesto para impulsar la riqueza del suelo y mejorar los servicios de colonización.

Nos dijo también el señor Moles, que había conferenciado extensamente con el director de política del Ministerio de Estado, señor López Oliván, celebrando coincidir con él en cuestiones de importancia.

El señor Moles ha pedido día y hora para cumplimentar al Presidente de la República, antes de posesionarse de su cargo. Seguramente cumplimentará a S. E. el próximo miércoles.

LOS AGRICULTORES Y EL GOBIERNO

Salamanca, 24. — En el teatro Bretón, se celebró la anunciada asamblea del bloque agrario, con asistencia de los diputados señores Gil Robles y Casanueva.

No asistió al acto el señor Lamié de Clairac, por encontrarse en Cádiz.

El señor Gil Robles dijo que las disposiciones del Gobierno van encaminadas a favorecer a las masas socialistas.

Añadió que ya va siendo hora de organizar una marcha sobre Madrid de pacíficos labradores de toda España, para que el Gobierno vea de cerca con toda la intensidad, el problema de los agricultores.

Se acordó organizar una caravana automovilista y un tren especial, para que marchen a Madrid gran número de agricultores el próximo miércoles, para hacer entrega de las conclusiones acordadas al ministro de Agricultura.

ESTALLA UN PETARDO

Granada, 24. — Anoche, a las nueve y media de la noche, se oyó una fuerte detonación producida por la explosión de un petardo colocado en la ventana del piso bajo de la sucursal del Banco Urquijo, sita en la Gran Vía.

Acudieron numerosas personas que advirtieron que había otra bomba en una ventana inmediata. El explosivo tenía la mecha apagada.

La explosión causó la rotura de los cristales de la ventana, y pequeños daños en las oficinas del Banco.

En la valla existente frente a la casa aludida, se incrustaron algunos balines y trozos de hierro.

EL TEMPORAL EN EL MAR

Coruña, 24. — Sorprendido por el temporal, se hundió, a la altura del Segano, una embarcación pesquera.

Un vapor acudió en su auxilio, logrando salvar a la tripulación, a la que condujo a Ferrol.

En este puerto se vió obligado a refugiarse el vapor "Cabo Cervera", que se dirigía a Huelva.

Potser no hi serà a temps, si espera un dia més, en assegurar contra el

ROBO

el mobiliari, joies, caixa de caudals, etc., ja sigui del pis o de la casa de camp.

Existències del magatzem: màquines d'escriure, etc.

PRIMES REDUIDÍSSIMES

LA PREVISIÓ NACIONAL

filial de

LA CATALANA

SANT MIQUEL, 21 - S. VALLVE - TELEFON 558

dinàmics d'aquelles classes, classes que donen un pes d'opinió tant considerable, que ara per ara elles decideixen. I en dir que són els esperits selectes i dinàmics queda dit que són precisament aquells que mouen i decanten en realitat la gran massa inferior. Altre factor que mereix tota l'atenció.

VERS L'EDUCACIO TOTAL

¿Pretendré potser convèncer de la necessitat de les biblioteques? Ningú me'n culpi. ¿Hi haurà un sol home de carrera, que no sàpiga per experiència pròpia que la formació, l'educació total, íntegra, l'escola, en cap dels seus graus la dona? Perquè l'escola inicia només l'educació i amb els coneixements que comunica, la tasca seva consisteix en despertar i orientar el desig de saber. Desig a satisfer per un treball posterior realitzat en particular. Es la insuficiència de l'escola, que ha fet dir a Nelson, referint-ho a les classes que ens ocupen: "un sistema educacional que no ensenyés més que de llegir i no es preocupés després de posar en mans del poble la millor lectura fóra inconvenient i absurd" (6). ¿No ha dit ell mateix que el gran problema del dia és continuar l'educació després que l'escola ha inculcat al nen les primeres nocions respecte de la vida i del món? (ib.). Cert que ho fan aquells que estan enfront nostre. A veure-ho.

L'ENEMIC TREBALLA

Avui el més fort enemic nostre és l'Estat laic. I bé, l'Estat vesteix de cara el problema. Raons no ens

calen per a demostrar amb quin criteri. Oposat diametralment al que convé als objectius de cristianització, els nostres. Ell fomenta, urgint tots els municipis a fundar-ne, la creació de biblioteques populars amb secció circulant obligatòria, per decret del 22 d'Agost del 1931, i preten organitzar amb presses la solidaritat de totes les biblioteques dels organismes públics a base de comunicació d'índex, d'intercanvi i de préstecs, per decret de 19 de Maig d'aquest any. Nosaltres, catòlics, tindríem lloances sense reserva, si podíem descobrir aquí un intent de cultura il·legítima, incontaminada. Mes ai! que la sospita no ens deix repos! Què dic la sospita? Si el mateix decret del 19 de Maig d'enguany, ja citat, diu textualment que la tasca bibliotecària forma part íntegrament de la labor docent de l'Estat, i diu, per tant, tendir, continuament, a ajudar, i completar les ensenyances de l'escola, Instituts, Universitats, etc.? Si almenys ens fos donat poder alimentar fonamentades esperances d'obtenir influència, (la que ens pertocaria), en el Consell Nacional de Cultura... Però els consellers que integren l'esmentat Consell són de lliure elecció del govern. Jo no dec acusar de partidistes o sectarismes o persecutoris els governs. La permissa estampa a diari declaracions (les més autoritzades del contrari i de què no som perseguits, ans se'ns col·loca en el punt just, que ens pertoca. Mes no oblidem, senyors, que les lletgües no tenen fixesa sinó en sentit relatiu, i nous sentits vénen sovint a enriquir el contingut significatiu dels vocables.

ORGANITZACIO BIBLIOTECARIA

Entenc, senyors, que les hores presents exigeixen de nosaltres afrontar el problema de l'educació catòlica en tots els seus aspectes. Per a salvar la fe. També per a salvar la Pàtria. Per allò de Andrew Carnegie: "l'educació és el segur dels pobles, i és el segur més econòmic" (7) i allò altre que està en la consciència de tots: que el bon catòlic és el millor ciutadà.

El problema de l'educació en els seus aspectes de lectura lliure, ofereix aspectes variadíssims, que convé examinar. Com muntar les nostres biblioteques? Material. Personal. Direcció tècnica. Base econòmica, etcètera, etc.

Posseir fortes biblioteques circulants, catòliques, amb les majors avantatges, tal fóra el desideratum. Ara per ara, no les tenim. Pènsar en un sistema de solidaritat a base de federació, de entesa, de intercanvi, en la constel·lació de petites i pel mateix de petita influència, biblioteques existents, veus aquí una idea sobre la qual podríem deliberar. De quants volums podríem disposar de moment? De 20.000?, de 30.000?, de 40.000? Qui sab. Amb una col·laboració general i generosa, de més i tot. Ens objecten en contra l'exposició de les obres, i queda plantejat el problema de confiança. Mes jo entenc, senyors, que per dignitat no podem tocar el problema de confiança. Totes les biblioteques funcionen a base de confiança. Confiança en els lectors, confiança en els mitjans de comunicació. Basti dir que la nostra Biblioteca Anto-